

Čtené bohoslužby „Snažte se vejít“ (Jan Keřkovský)

Přicházím ke stolu Páně

Pozdrav a Introit: (Žalm 143, 1; 10-12)

Milé sestry a milí bratři, přátelé a hosté, vítám Vás na těchto čtených bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

1 *Hospodine, slyš mou modlitbu, přej sluchu mým prosbám, odpověz mi pro svou pravdu, pro svou spravedlnost.*
10 *Nauč mě plnit tvou vůli, vždyť jsi můj Bůh. Kéž mě tvůj dobrotivý duch vede po rovné zemi!*
11 *Pro své jméno mi zachovej, Hospodine, život, ve své spravedlnosti mě vyved' ze soužení,*
12 *ve svém milosrdenství umlč mé nepřátele, přived' nazmar všechny moje protivníky, vždyť jsem tvůj služebník!*
AMEN

Zaspíváme píseň: EZ 312 – Přišli jsme, ó Ježíši, slovo tvoje poslouchati

Sednu si

Přicházím ke stolu Páně

Modlitba a I. Čtení

Ztišíme se k modlitbě:

Bože, Ty nás vedeš všechny ke společnému cíli. Prosíme, uč nás, abychom měl rádi to, co přikazuješ, a toužili po tom, co slibuješ. Svět kolem nás je v pohybu a mění se, a tak Tě prosíme o pomoc, abychom uprostřed všech těch proměn neztratili hlavu, abychom se nenechali lákat lákadly ani ubít nesnáze. Prosíme Tě o pomoc, abychom hledali to, v čem je pravá radost, a abychom ji díky Tobě uměli najít – abychom si ji od tebe nechali darovat. Pane, smiluj se. Amen.

Čtení z Písma svatého, které nyní uslyšíme, je ze Žalmu 34, 2-3 + 16-20 + 22-23

2 *Dobrořečit budu Hospodinu v každém čase, z úst mi bude znít vždy jeho chvála.*

3 *O Hospodinu mluv s chloubou, moje duše, ať to slyší pokorní a radují se.*

16 *Oči Hospodinovy jsou obráceny k spravedlivým, když volají o pomoc, on nakloní své ucho.*

17 *Hospodinova tvář se však obrací proti pachatelům zla, vymytí ze země každou památku po nich.*

18 *Ty, kdo úpěli, Hospodin slyšel, ze všech soužení je vysvobodil.*

19 *Hospodin je blízko těm, kdo jsou zkrušeni v srdci, zachraňuje lidi, jejichž duch je zdeptán.*

20 *Mnoho zla doléhá na spravedlivého, Hospodin ho však ze všeho vysvobodí.*

22 *Svévolníku připraví smrt jeho zloba, a kdo nenávidí spravedlivého, ponese vinu.*

23 *Hospodin vykoupí duše svých služebníků, nikdo z těch, kteří se k němu utíkají, vinu neponese.*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Pokračujeme písní: EZ 723 – Tak. Jaký jsem – ač nemám nic

Sednu si

Přicházím ke stolu Páně

Kázání a modlitba

Základem kázání jsou slova zapsaná v evangeliu podle Lukáše v 13. kapitole, ve verších 22-30, tam čtete: Můžete se posadit!

22 Ježíš procházel městy i vesnicemi, učil a přitom stále směřoval k Jeruzalému.

23 Kdosi mu řekl: „Pane, je opravdu málo těch, kteří budou spaseni?“ On jim odpověděl:

24 „Snažte se vejít úzkými dveřmi, neboť mnozí, pravím vám, se budou snažit vejít, ale nebudou schopni.

25 Jakmile už jednou hospodář vstane a zavře dveře a vy zůstanete venku, začnete tlouci na dveře a volat ‚Pane, otevři nám‘, tu on vám odpoví: ‚Neznám vás, odkud jste!‘

26 Pak budete říkat: ‚Jedli jsme s tebou i pili a na našich ulicích jsi učil!‘

27 On však vám odpoví: ‚Neznám vás, odkud jste. Odstupte ode mne všichni, kdo se dopouštíte bezpráví.‘

28 Tam bude pláč a skřípění zubů, až spatříte Abrahama, Izáka a Jákoba i všechny proroky v Božím království, a vy budete vyvrženi ven.

29 A přijdou od východu i západu, od severu i jihu, a budou stolovat v Božím království.

30 Hle, jsou poslední, kteří budou první, a jsou první, kteří budou poslední.“

Snažte se vstoupit úzkými dveřmi, protože jinak se dovnitř vejít ani nedá. Tohle Ježíš řekl a byla to reakce na otázku kohosi ze zástupu: „*Je pravda, že spasených bude jen málo?*“ Rozšířme si dosah slova spasení na pojetí celého života: „*Je pravda, že těch, kdo jdou k cíli a nevedou jen nanicovatý život, je tak málo?*“

Nevím, jestli by ten člověk sám sebe zařadil mezi ty šťastné, kteří mezi nanicovaté a bezcílné určitě nepatří, ale čekal bych to. Málokdo by sám sebe řadil mezi zbytečné, a tak z otázek, které se na to ptají, někdy trochu skrytě zní: „*To nás dobrých bude opravdu tak málo?*“ Však se Ježíš v odpovědi vůbec nezabývá úvahami, kolik, kterých bude, a rovnou tazatele nasměrovává, aby se v této věci staral o sebe: „*Snažte se vejít úzkými dveřmi. Ono je hodně těch, kdo budou chtít vejít, ale nebudou s to.*“

„*Snažte se,*“ řekl. Ale jak taková snaha vypadá? V evangeliích najdeme náповědu: mnohokrát se tam mluví o tom, že se máme změnit. Jenomže já člověk jsem se nenarodil už změněný ani jsem to nezdědil po předcích. Takhle snadné to není. Z dosavadní podoby a pojetí života se mám přeměrovat jinam. K úzké brance (taky se tomu v evangeliích říká jít do sebe, činit pokání, vrátit se k Bohu).

Prý to bývalo na vsi tak, že se na noc zavírala velká vrata a pro ty, kdo přišli později, v nich byl ještě malý vchod. Úzký, tam se muselo po jednom, žádný velký dav se tam valit nemohl. Můžu tamtudy vstoupit, ale ne v rámci davového nadšení, stádového nepřemýšlení, kdy jsem jako všichni a dělám to co všichni: jen sám za sebe (tak, jaký jsem, ač nemám nic, jak praví jedna píseň).

Potom ovšem přijde chvíle, kdy zamknou i ten malý vchod a už je zavřeno. V Ježíšově podobenství až poté spouště lidí dojde, co zmeškali, a tak jdou a tloučou a domáhají se vstupu. Hospodář je však odmítne: „*Netuším, co jste zač, jděte pryč.*“

Oni mu odpoví výčtem situací, kdy k němu prý měli blízko: vždyť chořoval mezi nimi a jedl mezi nimi, copak si jich nevšiml? Jeho reakce je však tvrdá: „*Dopouštíte se bezpráví, tak jděte pryč.*“

Tohle je jakési **kritérium**, kterého si má člověk všimnout, dokud je čas. Nedopouštět se bezpráví. Skutečnost, že „*přece v naší obci stojí tvůj kostel, takže to jsme sousedi, Bože*“, ta je bezpředmětná. Důležité je to bezpráví, to jednání, kterému chybí spravedlnost a soucit a láska.

Pánova reakce je opravdu tvrdá, jenomže on je to obrázek ze života, takhle to přece chodí. Ta slova, která jsem řekl, anebo naopak která jsem neřekl, ale měl jsem je říct; ty situace, kdy jsem z nějakého důvodu ublížil nebo nepomohl... Mrzí mě to, ale už to nejde vzít zpět. Branka už je zavřená. Víra zkrátka není záležitost vědomostí, ale celého života. „*Mistře, to je opravdu tak málo těch, kdo to takhle nezapackali?*“ ptal se kdosi z davu a uslyšel odpověď: „*Ty se to snaž nezapackat.*“

Celý ten rozhovor se udál, když už šel Ježíš do Jeruzaléma. Už jen málo času mu zbývalo – a na rozhovoru se to podepisuje: **čas letí**, tak se snažte a nepromeškejte to.

Podobenství pak pokračuje velmi nezvykle, totiž obrazem těch odmítnutých, kteří spravedlnost, soucit a lásku promeškali. Žádné smažení v pekle, jak by na to možná šla lidová fantazie, Ježíš o nich mluví jinak. Náznakem báječné hostiny ve vybrané společnosti důležitých a inspirativních postav:

Abraham, Izák, Jákob, proroci. Lidi, kteří udávali směr, kudy se dát, a svou věrností utvářeli svět, v němž je k Bohu blíž. „*Budete na tu jejich hostinu koukat, ale vy, kdo jste to promeškali, tam nepatříte.*“ Abraham, Izák, Jákob, proroci – copak ti to nikdy nezpackali? Jistěže zpackali, jenže je tu ještě ta změna, co o ní byla řeč. Když dojdu do slepé uličky, není to jenom malér, ale je to přece taky šance, jak to zkusit napravit. (Pokud ji nepromeškám.)

„*Budete na ně zklamaně a závistivě koukat,*“ povídal Ježíš, „*a dojde vám, že vy mezi ně nepatříte. A co víc, spatříte zástupy přicházející ze všech konců světa, ba i všelijaké existence, kterými napůl pohrdáte a napůl se jich obáváte. Asi byste je na téhle hostině nečekali, jenže ono je to tak, že první (cítíte se tak, ne?) můžou být poslední, a ti poslední jsou najednou vpředu.*“

Cosí podobného už jim předtím říkával Jan Křtitel: aby nebyli pyšní na svůj původ a příslušnost k té či oné partě. Říkali si vyvolený lid, ovšem vyvolení je trochu něco jako úkol věrnosti, jako poslání, a když to poslání promeškám, vyvolení přijde vniveč.

Je to podobenství o celém lidském životě. Žádný jízdni řád v tom není, ba ani klíč k určování zatracených. Tenhle rozhovor není popis ničeho ani žádná definice, ale je to pobídka a výzva: „*Zápaste. Snažte se vejít úzkými dveřmi.*“ Ty úzké dveře znamenají vyvarovat se jednání a slov, kterými bych ublížil. Nedopouštět se bezpráví. Jak na to, k tomu není žádný recept.

Na otázku, je-li těch spravedlivých fakt tak málo, odpověděl Ježíš vlastně trochu překvapivě: těch, které Bůh vítá a rád vidí, jsou spousty a spousty ze všech konců světa. A přidal k tomu tu pobídku: Branka je úzká, tak co, prošli jste jí? Snažte se o to. On je to úkol na každý den, který prožíváme: Jaká úzká branka mě dnes čeká, jaké setkání, při kterém – až budu něco dělat a říkat – nesmí chybět spravedlnost, soucit a láska?

Čtenářům se možná vnucuje pochybnost: A tohle že by mělo stačit? Ano – nedostali jsme za úkol nevidané hrdinské činy ani vydržet neslýchané utrpení (i když i na to v životě může dojít), dostali jsme za úkol věrnost tomu, co je nám darováno, nebo přesněji řečeno věrnost tomu, kdo nám to daroval.

Úplně na závěr připomenu dva verše, které tomuto rozhovoru bezprostředně předcházejí. „*K čemu přirovnám Boží království?*“ řekl Ježíš: „*Je jako kvas, který žena vmísí do tří měřic mouky, až všechno prokvasí.*“

To, co do nás **Bůh investoval**, nebylo nadarmo. Však i my, když nepromeškáme příležitost k tamté změně a k životu, který se brání bezpráví, uděláme – i kdyby to byly jen malé věci – pro tenhle svět hodně, třeba jako Abraham, Izák, Jákob a proroci. To, co do nás Bůh investoval, nebylo nadarmo a víc už bych to s důvěrou nechal na něm. Amen

Pane Ježíši Kriste, jak jsi ty ztělesnil pravdu a lásku, tak už se nedají ze světa vytěsnit, a jsou tou největší mocí. Prosíme, připomínej se nám! Amen.

Budeme zpívat píseň: EZ 342 – Kristus je má síla i spasení

Sednu si

Přichází ke stolu Páně – presbyter
Sborová ohlášení

Přicházím ke stolu Páně
Přímluvná modlitba

Pane, prosíme Tě za všechny křesťany, aby zůstávali ve Tvé lásce, a prosíme i za nekřesťany, aby se k nim dostalo Tvé slovo a přineslo jim naději, kterou dáváš jen Ty. Ty jsi vládce nebe i země a my prosíme za všechny, kdo na téhle zemi nesou odpovědnost za společnost a stát, aby ji nesli spravedlivě, poctivě a moudře. Prosíme také za naše sestry a bratry, kteří mezi nás nemohli přijít, protože jim v tom brání nemoc nebo slabost. Prosím i za ty, kdo tu s námi být nechtějí, abychom jim svými chybami nevzdálili a nezastínili tvou lásku. Prosíme Tě za nás za všechny, za naši víru a naději. Všichni potřebujeme Tvou pomoc.

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby... **Ticho asi 30 sekund**

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Zpíváme píseň: EZ 401 – Za ty, kdo hladem trpí a bídou

Sednu si

Přicházím ke stolu Páně

Poslání a požehnání (ruce nezvedáš)

*4 Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval,
5 probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni!*

*Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.*

Na závěr zazpíváme píseň: EZ 679 – Pomoz mi, můj Pane

Půjdu do lavice a zůstanu stát